

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14963/2022
08.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прља, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Благомир Поповић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1838/21 од 08.07.2021. године, у седници одржаној 08.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1838/21 од 08.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3828/15 од 02.11.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка до окончања парнице која се води пред истим судом П 49601/10, као неоснован. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи на име закупнине за период од 01.05.2013. године до 31.10.2013. године исплати 32.348,28 динара са законском затезном каматом од 15.03.2015. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова поступка исплати 70.888,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Виши суд у Крушевцу је пресудом Гж 1838/21 од 08.07.2021. године, одбио, као неосновану, жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду у ставу другом изреке, а допунском одлуком истог суда од 16.09.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом одлучено је о тужбном захтеву постављеном у тужби поднетој 09.03.2015. године, којом се тражи исплата закупнине, а вредност предмета спора је 32.348,28 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог Закона.

У конкретном случају ради се о поступку у спору мале вредности, у ком вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу наведеног, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић